

Ang Basahon ni Daniel - Numero Nobenta'y Usa

Pagpadayag sa Propetikong Suba: Usa ka Panaw Latas sa mga Kadugtongan Tali sa mga Kalihokan sa mga Panan-awon ni Daniel

Jeff Pippenger
2024-02-24

Ang kahibalo nga gibuksan sa kalihokan sa unang manulonda gilarawan pinaagi sa panan-awon sa Suba sa Ulai diha sa basahon ni Daniel. Kana nga panan-awon naglarawan sa kapitulo pito, walo, ug siyam sa Daniel, ug ang kahibalo nga gibuksan sa kalihokan sa ikatulong manulonda gilarawan pinaagi sa panan-awon sa Suba sa Hiddekel, nga naglarawan sa kapitulo napulo, onse, ug dose. Daghan kaayo ang mga kalambigitan tali sa duha ka mga kalihokan. Ang duha ka mga kalihokan ginahiusa pinaagi sa usa ka gatos ug kawhaan ug unom ka tuig gikan sa pagrebelde niadtong 1863, ngadto sa panahon sa katapusan sa 1989.

Ang duha ka panahon sa katapusan, sa matag kalihukan, gimarkahan sa “pito ka panahon,” sa Levitico 26. Ang paganismo ug unya ang papalismo nagyatagtag sa balaang puloy-anan ug sa panon hangtod sa panahon sa katapusan niadtong 1798. Gikan sa pagsukol sa 1863 hangtod sa 1989, adunay nahitabo nga espirituhanong pagyatagtag, ingon sa girepresentahan sa upat ka mga dulumtanan sa Ezekiel kapitulo 8.

Ang kap-atan ug unom ka tuig gikan sa katapusan sa unang kapungot hangtod sa katapusan sa ulahing kapungot niadtong 1844, diin si Cristo nagtukod ug espirituwal nga templo nga Iyang gilitanan pag-anhi sa kalit niadtong Oktubre 22, 1844, nagkaparis sa panahon sa katapusan niadtong 1989 hangtod sa haduol na nga balaod sa Domingo, sa dihang si Cristo sa makausa pa nagtukod ug espirituwal nga templo, nga Iyang kalitan pagaanhion sa takna sa dakong linog sa Pinadayag onse.

Sa dihang miabot ang ikatulong manulonda niadtong 1844, ang Mensahero sa Pakigsaad kalit nga mipakita aron sa paghinlo sa mga anak ni Levi, apan pag-abot sa 1863, kadtong mga dili-matinumanong Levita misalikway sa mensahe ni Moises nga gihatod pinaagi ni Elias ug mitalikod aron maglatagaw sa kamingawan. Niadtong proseso sa pagsulay ang “mga magtutukod” sa katapusan mosalikway sa “pangulong bato sa pamag-ang” sa “makapito”, ug unya mobalhin gikan sa kalihukan sa Filadelfia ngadto sa iglesia sa Laodicea. Sa kaulahiang mga adlaw, sa dihang ang Mensahero sa Pakigsaad sa kalit moanhi ngadto sa Iyang templo, sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo, gamiton Niya ang matinumanong mga Levita aron sa pagtawag sa Iyang laing panon. Ang mga matinumanon sa kaulahiang mga adlaw mobalhin gikan sa “iglesia” sa Laodicea ngadto sa “kalihukan” sa Filadelfia.

Ang lihok sa unang manulonda nagmantala sa pormalisado niyang mensahe duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig human mapatik ang King James Bible, ug ang lihok sa ikatulong manulonda nagmantala sa pormalisado niyang mensahe duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig human mapatik ang Declaration of Independence. Ang pormalisado nga mensahe sa maong duha ka lihok gihatagan ug

gahum pinaagi sa katumanan sa usa ka tagna mahitungod sa Islam, nga gimarkahan pinaagi sa pagkanaog sa usa ka manulonda. Ang pag-abot sa manulonda nagpaila sa sinugdanan sa “debate” sa Habakkuk kapitulo dos, ug nagdala ngadto sa pagmantala sa mga lamesa ni Habakkuk.

Ang gihatag ug gahum nga mensahe nga girepresentahan sa mga papan ni Habakkuk mitultol ngadto sa usa ka kapakyasan, nga nagpasulod sa usa ka panahon sa paglangan, nga mitultol ngadto sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii, nga natapos sa katumanan sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii. Ang mga kaangay nga anaa sa taliwala sa duha ka mga kalihukan maoy hingpit nga pamatuod alang niadtong mopili sa pagtan-aw, nga ang tanang mga bahin sa kasaysayan sa mga Millerite nalambigit sa ug gisubli diha sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang yugto sa panahon sa ulahing ulan ginatipo diha sa kalihukang Millerite, ug natuman kini diha sa kalihukan sa Future for America. Sa makadaghan, ang inspirasyon nagpahibalo niadtong andam maminaw nga kadto lamang nga makaila sa ulahing ulan mao ang makadawat niini.

Ang yugto, kalihukan, ug mensahe sa ulahing ulan tanan girepresentahan diha sa kasaysayan sa mga Millerite, ug ang pulong nga “ilaon” nagpasabot sa pagtan-aw sa usa ka butang nga imong nakita na kaniadto. Ang bugtong paagi aron makita ang yugto, kalihukan, ug mensahe sa ulahing ulan mao ang pag-ila nga kini gihulagway na sa kasaysayan sa mga Millerite. Gihulagway usab kini sa ubang sagradong mga kalihukang reporma. Ang kalihukang Millerite usa ka sinugdanang kalihukan nga nagarepresentar sa usa ka katapusang kalihukan ug busa adunay labi pang daghang mga tuwirang reperensiya kay sa naunang mga kalihukang reporma. Anaa usab niini ang timaan sa Alpha ug Omega nga sa kanunay nagahulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Sa kalihokan sa mga Millerite ang mga patukoranan napahimutang, ug ang sentral nga haligi mao ang Daniel kapitulo otso, mga bersikulo trese ug katorse. Ako nahibalo nga giila ni Sister White ang bersikulo katorse ingon nga sentral nga haligi ug patukoranan, apan ang kamatuoran mao nga ang bersikulo katorse usa ka tubag sa pangutana sa bersikulo trese. Ang usa ka tubag walay sulod kon walay pagsabot sa pangutana nga nagpatungha sa maong tubag. Ang bersikulo trese nag-ila sa panan-awon sa pagyatak paubos, nga gipahigayon pinaagi sa duha ka makalilisang nga mga gahum sa paglaglag, ug ang bersikulo katorse mao ang panan-awon ni Cristo nga nagpasig-uli sa templo ug sa panon nga giyatakan paubos. Ang duha ka panan-awon tuwirang nagkadugtong pinaagi sa konteksto, pinaagi sa gramatika, ug pinaagi kang Palmoni, ang Katingalahang Mag-iihap.

Si William Miller gigamit aron mailhan ang mga nag-unang kamatuoran, nga mao ang Daniel kapitulo 8, bersikulo 13 ug 14. Ang unang mutya nga iyang nadiskobrehan mao ang “pito ka mga panahon” nga nagrepresentar sa pagyatak sa ubos diha sa bersikulo 13, ug ang balangkas nga iyang gitukoran sa tibuok niyang propetikong estruktura mao ang motibo sa “duha ka gahum nga nagapahimong kamingawan” nga girepresentahan diha sa bersikulo 13. Husto nga naila ni Miller nga ang “kanunay” nga dulomtan diha sa bersikulo 13 mao ang paganismo, ug ang kalapasan sa gahum nga nagapahimong kamingawan mao ang papalismo. Niining kahuloga, ang mismong “pundasyon” sa balangkas ni Miller, ug ang “pundasyon” sa pundasyon ug sentrong haligi, mao ang pagsabot nga ang “kanunay” diha sa kapitulo 8 nagrepresentar sa paganismo. Ang pundasyon

sa pagdugang sa kahibalo gikan sa kasaysayan sa mga Millerite mao nga ang “kanunay,” sa Daniel kapitulo 8, mao ang paganismo, ug ang inspirasyon maampingong mitumong nga ilhon nga “kadtong mga mihatag sa pagtuaw sa takna sa paghukom adunay husto nga panglantaw sa kanunay.”

Ang patukoranan sa kahayag nga gihulagway ingon nga ang “pagdugang sa kahibalo” sa panahon sa katapusan niadtong 1989, mao usab ang “adlaw-adlaw.” Kini yano lamang nga laing balaang kaparyohan. Aron maila ang pagdugang sa kahibalo nga girepresentahan sa katapusang unom ka mga bersikulo sa Daniel onse, gikinahanglan ang paggamit sa mga sinulat ni Ellen White. Sa iyang mga sinulat, iyang gipaila nga ang kasaysayan sa bersikulo traynta’y-uno sa Daniel onse pagausbong diha sa katapusang mga bersikulo sa Daniel onse. Kon wala kana nga gidasig nga timailhan, ang pagsabot sa kaparyohang kasaysayan sa bersikulo traynta’y-uno uban sa mga bersikulo kwarenta ug kwarenta’y-uno mahimong labi pang malisod nga buluhaton.

Ang “adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel nagrepresentar sa paganismo ug mao ang patukoranan sa patukoranan alang sa mga Millerita, ug kini mao ang patukoranan sa mensahe alang sa kalihukan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kini usab mao ang kamatuoran nga tinuyoang gihimo nga sayop pinaagi sa usa ka “bakak” nga gipasulod ngadto sa ikatulong kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo, nga gisimbolohan sa ikatulong dulumtanan sa “mga babaye nga naghilak alang kang Tammuz” diha sa Ezequiel kapitulo otso, ug sa pagkompromiso nga girepresentahan sa ikatulong iglesia sa Pergamo.

Ang balaang paggiya nga nagmando sa papel sa “ang adlaw-adlaw” ingon nga usa ka isyu sa panahon sa ulahing ulan hilabihan gayud ka makapahibulong, ug labaw pa sa posibilidad sa tawhanong paghimo. Ang ikaupat nga kaliwatan sa Laodicean Adventism gihulagway nga miyukbo ngadto sa adlaw, sa ingon nagrepresentar sa pagdawat sa timaan sa mananap. Gipaila ni Sister White nga ang pagdawat nianang timaan mao ang pag-abot ngadto sa samang hunahuna sama sa mananap, ug nga kadtong mangalibog mahitungod sa kahulogan sa antikristo, sa katapusan mahisumpay sa dapig sa tawo sa sala. Kining tanan girepresentar sa karaang mga lalaki sa Jerusalem diha sa Ezekiel kapitulo otso.

Sa ikatulo ug ikaupat nga kaliwatan ang Dios nagahukom sa mga nagadumot Kaniya, ug kana nga paghukom ipatuman samtang ang laing pundok nagadawat sa selyo sa pag-uyon sa Dios. Ang maong tudling sa Kasulatan nga naghatag kang William Miller sa kahayag nga iyang gikinahanglan aron maila nga ang pagano nga Roma mao ang gilarawan nga “ang adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel, mao ang labing direkta nga pag-ila sa tawo sa sala, nga kaniya ang karaang mga lalaki nagyukbo diha sa ikawalong kapitulo sa Ezekiel. Ang kapitulo nagaila sa papa sa ikaduhang makalilisang nga gahum, samtang nagaila usab sa paganismo sa nahaunang makalilisang nga gahum. Ug ang kamatuoran nga maoy hilisgutan sa maong tudling mao ang papel sa pagano nga Roma, nga diha sa 2 Tesalonica mao ang gahum nga nagpugong sa pagka-papa sa pagsaka sa trono hangtod sa 538.

Ang “adlaw-adlaw” nga maoy salalayan nga kamatuoran ni Miller, nga nagtugot kaniya sa paghimo ug usa ka laraw sa tagna nga gibase sa duha ka makapahimong biniyaan nga mga gahum

nga nagatamak sa balaang puloy-anan ug sa panon, mao ang kamatuoran nga giila ni Pablo ingon nga mao ang kamatuoran nga gisalikway, ug nga nagadala ug kusgan nga limbong ibabaw niadtong wala mahigugma nianang maong kamatuoran sa katapusang mga adlaw. Uyon sa managsamang mga kasaysayan, kana gayong maong kamatuoran, nga mao ang salalayan nga kamatuoran, nagtugot sa Future for America sa paghimo ug usa ka laraw sa tagna mahitungod sa katapusang tulo-ka-bahin nga panaghiusa sa katapusang mga adlaw.

Dili lamang kana, kondili kana nga pundasyonal nga kamatuoran, nga mao ang pundasyonal nga kamatuoran alang sa duruha ka nagkaparehong kasaysayan, gihimong “bakak” nga nahimong salalayan nga sayop ug kusog nga limbong ni Pablo, ingon nga balangkas sa mini nga mensahe sa mini nga ulahing ulan bahin sa “pakigdait ug kaluwasan” nga gimantala sa mga tawo nga dili na gayud mopatugbaw pag-usab sa ilang mga tingog ug magapakita sa katawohan sa Dios sa ilang mga kalapasan. “Ang adlaw-adlaw” nagrepresentar sa pundasyon sa lihoc sa nahaunang manulonda ug sa ikatulong manulonda, ug sa dihang ang mga rebelde sa Laodicea mibaliskad sa kahulogan niini, pinaagi sa pag-ila sa satanikong simbolo ingon nga simbolo ni Cristo, ang mini nga simbolo nahimong pundasyon sa peke nga mensahe sa mini nga ulahing ulan.

Panghunong kamo sa inyong kaugalingon, ug kahibulong; singgit kamo, oo, paninggit: sila nangahubog, apan dili sa vino; sila nagkataral-taral, apan dili tungod sa maisog nga ilimnon. Kay ang Ginoo nagbubo sa ibabaw ninyo sa espiritu sa halalum nga pagkatulog, ug nagtak-om sa inyong mga mata: ang mga manalagna ug ang inyong mga punoan, ang mga manalagna sa panan-aw, iyang gitabonan. Ug ang panan-aw sa tanan nahimong alang kaninyo sama sa mga pulong sa usa ka libro nga tinimrihan, nga gihatag sa mga tawo ngadto sa usa nga nakakat-on, nga nagaingon, Basaha kini, ako nangamuyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako makahimo; kay kini tinimrihan man: Ug ang libro gihatag ngadto kaniya nga dili nakakat-on, nga nagaingon, Basaha kini, ako nangamuyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako nakakat-on. Busa miingon ang Ginoo, Sanglit kining katawhan nagapaduol kanako pinaagi sa ilang baba, ug pinaagi sa ilang mga ngabil nagapasidungog kanako, apan gipahalayo nila ang ilang kasingkasing gikan kanako, ug ang ilang kahadlok nganha kanako gitudlo pinaagi sa sugo sa mga tawo: Busa, ania karon, magapadayon ako sa pagbuhat ug kahibulongang buhat taliwala niining katawhan, oo, usa ka kahibulongang buhat ug usa ka katingalahan: kay ang kaalam sa ilang mga manggialamon mawagtang, ug ang salabutan sa ilang mga mabinantayon nga tawo matago. Alaut kanila nga nagapangita sa halalum aron sa pagtago sa ilang tambag gikan sa Ginoo, ug ang ilang mga buhat anaa sa kangitngit, ug sila nagaingon, Kinsa ang nakakita kanamo? ug kinsa ang nakaila kanamo? Sa pagkatinuod ang inyong pagbalit-ad sa mga butang paga-isipon ingon nga kolonon sa magkokolon; kay magaingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga naghimo niini, Wala niya ako buhata? o magaingon ba ang butang nga gibuhad mahitungod kaniya nga naghulma niini, Wala siyay salabutan? Isaias 29:9–16.

Ang tanang mga propeta nagsulti mahitungod sa ulahing mga adlaw, ug ang dayag nga pagpamakak aron baliskaron ang kahulogan sa “ang adlaw-adlaw” maoy suod nga pagsundog sa kahulugan sa sala nga dili mapasaylo. Ang pagtakda sa usa ka tawo ingon nga walay kataposang nangawala labaw pa sa abilidad, o sa moral nga awtoridad, sa mga tawo ibabaw sa ilang isigkatawo, apan dili kana mao ang ginailhan dinhi.

Kadtong diha sa Isaias nga nagbaliskad sa tanang butang, nga sa yano usa lamang ka laing pagpahayag sa giila ni Isaias sa laing dapit nga pagtawag sa kangitngit nga kahayag o sa kahayag nga kangitngit, giila isip ang mga karaang tawo nga nagmando sa Jerusalem samtang ang ilang katapusang paghukom ginarepresentar.

Alaut kanila nga nagatawag sa daotan nga maayo, ug sa maayo nga daotan; nga nagapuli sa kangitngit alang sa kahayag, ug sa kahayag alang sa kangitngit; nga nagapuli sa mapait alang sa matam-is, ug sa matam-is alang sa mapait! Alaut kanila nga maalamon sa ilang kaugalingong mga mata, ug mabinantayon sa ilang kaugalingong pagtan-aw! Alaut kanila nga kusgan sa pag-inom ug bino, ug mga tawong maisugon sa pagsagol ug maisog nga ilimnon: Nga nagapakamatarong sa daotan tungod sa suhol, ug nagakuha sa pagkamatarong sa matarong gikan kaniya! Busa maingon nga ang kalayo nagalamoy sa uhot, ug ang siga nagaut-ut sa tahop, maingon man niana ang ilang gamot mahimong daw pagkadunot, ug ang ilang bulak mokayab ingon sa abog: tungod kay ilang gisalikway ang kasugoan sa Ginoo sa mga panon, ug gitamay ang pulong sa Balaan sa Israel. Busa ang kasuko sa Ginoo misilaob batok sa iyang katawohan, ug gituy-od niya ang iyang kamot batok kanila, ug sila iyang gihampak: ug ang kabungtoran nangurog, ug ang ilang mga minatay nangahisalin sa taliwala sa kadalanan. Tungod niining tanan ang iyang kasuko wala mapapas, kondili ang iyang kamot gituy-od pa gihapon. Ug siya mopataas ug usa ka bandila alang sa mga nasod gikan sa halayo, ug mopanitsit ngadto kanila gikan sa kinatumyan sa yuta: ug, ania karon, sila moanhi sa madali gayud. Isaias 5:20–26.

Ang bandila sa Dios (ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo) ginatuboy ingon nga bandila sa haduol nga umalabot nga balaod sa Domingo, nga mao ang panahon nga “ang kasuko ni Jehova misilaob batok sa iyang katawohan”, ug Iyang gituy-od “ang iyang kamot batok kanila”, ug “gisamaran sila”, ug “ang ilang mga minatay pagatason sa taliwala sa mga kadalanan.” Ang taliwala sa mga kadalanan mao ang mga kadalanan sa Jerusalem sa dihang ang mga manlalaglag nga manulonda sa Ezekiel kapitulo nuebe gisugo sa paglakaw “ug manigdaug: ayaw pagluoya sa inyong mata, ni magbaton kamo ug kalooy: pamatya sa hingpit ang tigulang ug ang batan-on, ang mga dalaga, ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw pagpaduol sa bisan kinsang tawong anaa kaniya ang timaan; ug sugdi ninyo sa akong balaang puloy-anan. Unya nagsugod sila sa mga tigulang nga mga tawo nga atua sa atubangan sa balay.” Ang “mga tigulang nga mga tawo” ni Ezekiel, nga giingon ni Sister White nga mao kadtong unta mahimong mga magbalantay sa katawohan, mao ang “mga palahubog sa Ephraim” ni Isaias nga “nagbalit-ad sa mga butang” diha sa mga kapitulo baynte-otso ug baynte-nuebe.

Sa kapitulo singko sila mao kadtong “mga kusgan sa pag-inom ug vino, ug mga tawong malig-on sa pagsagol ug ilimnong makahubog: nga nagamatarong sa daotan tungod sa ganti.” Uban sa pagmantala sa basahon nga Questions on Doctrine, ang karaang mga tawo miinom gikan sa kopa sa apostatang Protestantehanon, ug mipresentar sa bakak nga ebanghelyo sa pagkamatarong nga nagaangkon nga ang mga tawo dili mahimong mabalaan, nga si Cristo mao ang atong Ilis, apan dili ang atong Panig-ingnan. Sa pagbuhat niini, ang basahon nagmatarong sa daotan, alang sa ganti nga pagadawaton taliwala sa nangapukan nga mga iglesia sa apostatang Protestantehanon. Ang teksto nagaila sa ilang katapusang paghukom, ug ang hinungdan niana nga paghukom mao nga ilang

“gitamay ang pulong sa Balaan sa Israel.” Gibuhat nila kini pinaagi sa pagsalikway sa pagsabot sa “ang adlaw-adlaw,” nga gipresentar niadtong mihatag sa pagtuaw sa takna sa paghukom, ug pinaagi sa pag-inom gikan sa kopa sa apostatang Protestantehanon.

Sa maong teksto ilang gihimo nga mapait ang matam-is, ug nga matam-is ang mapait. Ang mensahe nga anaa sa kamot sa manulonda sa Iyang pagkanaog matam-is, apan ang kataposan sa mensahe mapait. Ilang gipangatarongan nga ang tinuod nga mensahe sa ulahing ulan nga nagsugod sa dihang mikanaog ang manulonda mapait, ug sa kataposan ilang giila ang usa ka matam-is nga bakak nga mensahe sa kalinaw ug kasigurohan, kay dili gayud nila mapugngan ang ilang kaugalingon sa pagpabalintong sa mga butang.

Ang bahin diin kining sala gilarawan makita sa panapos sa ilang kolektibong panahon sa pagsulay. Busa, angay nga makita nga ang ilang mga lihok sa pag-ila sa satanikong buhat sa pagano ingon nga buhat ni Cristo maoy usa ka propetikong kaparis sa sala nga dili mapasaylo, nga mao ang pag-ila sa buhat sa Balaang Espiritu ingon nga buhat ni Satanas. Ang pagbutang sa “bakak” ngadto sa ikatulong kaliwatan sa Adventismo maoy naghatag sa patukoranan nga lohika sa ilang mini nga mensahe sa ulahing ulan, ug sa katapusan nagdala ug kusganong limbong ibabaw kanila. Ang mismong bahin diin si Miller miabot sa pagsabot sa husto nga kahulogan sa “ang adlaw-adlaw” mao usab ang dapit diin sila gilarawan nga pagalaglagon.

Ayaw kamo palimbong kang bisan kinsa pinaagi sa bisan unsang paagi; kay kadtong adlaw dili moabot gawas kon una mahitabo ang pagtalikod, ug ikapadayag ang tawo sa sala, ang anak sa kapildihan; Siya nga mosupak ug magbayaw sa iyang kaugalingon labaw sa tanan nga ginatawag nga Dios, o ginasingba; busa nga siya ingon nga Dios molingkod sa templo sa Dios, nga nagapakita sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios. Wala ba kamo mahinumdom nga, sa diha nga anaa pa ako uban kaninyo, gisultihan ko kamo niining mga butanga? Ug karon nasayod na kamo unsa ang nagapugong aron siya ikapadayag sa iyang panahon. Kay ang tinago sa kasal-anan nagabuhat na daan; apan siya lamang nga karon nagapugong mao ang magapadayon sa pagpugong, hangtod nga siya mapapas gikan sa dalan. Ug unya ikapadayag ang dautan, nga pagaut-uton sa Ginoo pinaagi sa espiritu sa iyang baba, ug pagalaglagon pinaagi sa kahayag sa iyang pag-anhi: Bisan gani siya, kansang pag-anhi sumala sa pagbuhat ni Satanas uban sa tanang gahum ug mga ilhanan ug bakakong mga katingalahan, Ug uban sa tanang limbong sa pagkadili-matarong diha niadtong mangawagtang; tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas. Ug tungod niini ang Dios magapadala kanila ug kusog nga paglimbong, aron motuo sila sa bakak: Aron silang tanan pagahukman nga silotan nga wala motoo sa kamatuoran, kondili nahimuot sa pagkadili-matarong. 2 Tesalonica 2:3–12.

Ang mga manalagna naghigot mahitungod sa kataposang mga adlaw labaw pa kay sa bisan unsang miaging sagradong kasaysayan, ug kini tinuod mahitungod niini nga pahayag. Ang patukoranan sa pagdugang sa kahibalo ni Miller mao usab ang patukoranan sa pagdugang sa kahibalo nga miabot niadtong 1989, kay ang husto nga pagsabot sa kasaysayang manalagna nga may kalabutan sa “ang adlaw-adlaw,” naghulagway sa kasaysayan sa bersikulo kwarenta ug kwarenta ug usa sa Daniel onse. Ang buot ipasabot niini mao nga kon ang usa ka tinun-an sa tagna

dili makasabut sa papel sa paganismo ug sa iyang manalagnang relasyon ngadto sa papadong Roma, nan ang maong tinun-an dili makahimo sa pag-ila nga ang buluhaton sa una pagpugong sa pagtungha sa papasiya, ug unya ang buluhaton sa pagpalingkod sa papasiya sa trono sa yuta, natuman pinaagi sa paganismo, ug nga kana nga buluhaton nagapatin-aw sa papel sa mananap sa yuta sa Pinadayag trese nga sa sinugdan mopugong sa papasiya, apan unya mausab ug ibutang kini sa trono sa yuta. Ang papel sa mananap sa yuta sa Pinadayag trese gihulagway ingon nga umalabot alang sa Amerika.

Padayonon nato ang atong paghisgot sa pag-abli sa kahayag sa Suba sa Hiddekel sa atong sunod nga artikulo.

“Ang Usa nga nakakita sa ilalom sa nawong, nga nagabasa sa mga kasingkasing sa tanang tawo, nagaingon mahitungod niadtong nakadawat ug dakong kahayag: ‘Sila wala masakit ug wala mahitingala tungod sa ilang moral ug espirituhanong kahimtang.’ Oo, gipili nila ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nagakalipay sa ilang mga dulumtanan. Ako usab mopili sa ilang mga limbong, ug ipaabot ko kanila ang ilang mga kahadlok; tungod kay sa dihang nagtawag Ako, walay mitubag; sa dihang nagsulti Ako, sila wala mamati: apan naghimo sila ug daotan sa atubangan sa Akong mga mata, ug gipili nila kana nga wala Ko kahimut-i.’ ‘Ang Dios magapadala kanila ug kusgan nga paglimbong, aron motoo sila sa bakak,’ tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,’ apan nahimuot sila sa pagkadili-matarong.’ Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Ang langitnong Magtutudlo nangutana: “Unsa pa bay mas kusgan nga limbong nga makapanglimbong sa hunahuna kay sa pagpakaaron-ingnon nga ikaw nagtukod diha sa husto nga patukoranan ug nga gidawat sa Dios ang imong mga buhat, samtang sa pagkatinuod ikaw nagpatuman sa daghang mga butang sumala sa kalibotanhong palisiya ug nagapakasala batok kang Jehova? Oh, daku gayud kini nga paglimbong, usa ka makadani nga ilusyon, nga mopatigbabaw sa mga hunahuna sa dihang ang mga tawo nga kaniadto nakaila sa kamatuoran, masayop sa pagila sa dagway sa pagkadiosnon isip mao ang espiritu ug gahum niini; sa dihang sila magahunahuna nga sila dato ug nadugangan sa mga bahandi ug walay kakulangan sa bisan unsa, samtang sa pagkatinuod sila nanginahanglan sa tanang butang.”

“Ang Dios wala mausab ngadto sa Iyang matinumanong mga alagad nga nagabantay sa ilang mga bisti nga walay buling. Apan daghan ang nagasinggit, ‘Kalinaw ug kasegurohan,’ samtang ang kalit nga pagkalaglag nagaabot ibabaw kanila. Gawas kon adunay hingpit nga paghinulsol, gawas kon ang mga tawo magpaubos sa ilang mga kasingkasing pinaagi sa pagsugid ug modawat sa kamatuoran ingon niini diha kang Jesus, dili gayud sila makasulod sa langit. Sa diha nga ang paghinlo mahitabo na sa atong mga laray, dili na kita mopahulay sa kasayon, nga nagapangandak nga dato kita ug nadagaya sa mga bahandi, ug wala magkinahanglan ug bisan unsa.”

“Kinsa man ang makatinuod nga makasulti: ‘Ang among bulawan sinulayan sa kalayo; ang among mga bisti walay mansa gikan sa kalibotan’? Nakita ko ang among Magtutudlo nga nagpunting ngadto sa mga bisti sa gitawag nga pagkamatarong. Sa Iyang paghukas niini, Iyang gipadayag ang kahugawan nga anaa sa ilalom. Unya miingon Siya kanako: ‘Dili ba ninyo makita kon giunsa nila sa mapahitas-on nga paagi ang pagtabon sa ilang kahugawan ug

pagkadunot sa kinaiya? “Naunsa na nga ang matinumanong siyudad nahimong usa ka bigaon!”
Ang balay sa Akong Amahan gihimong balay sa patigayon, usa ka dapit diin mibiya na ang
balaang presensya ug himaya! Tungod niini anaa ang kaluya, ug ang kusog nagkulang.””
Testimonies, bolyum 8, 249, 250.